

[RETORTA *sb f*

L sg retorcie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Laboratoryjne naczynie szklane, o długiej, zakrzywionej szyjce, używane do destylacji [kręcony, kręty, kręcisty – retortus Cn]: bo ieśli zdestilluiem po prostu, iáko niewiasty gorzałkę, tedy nie tylko theryáká y speties aromaticae, ále wszystko póydzie precz z dymem. Obyczáiem tedy tym iáko Alchimist: czynić trzebá, w cucurbićie obwárowánéy, álbo w retorćie áby spiritus nie wyszły: ále essentia oná [...] zátzymać sye moglá. *OczkoPrzymiot* 244.*

LWil